

Biti eno z Božjim duhom

4 Kako pa lahko človek izve, da je njegova duša postala eno z resničnim Božjim duhom v njej? - To nadvse zlahka izve iz sebe! Ko v sebi ne boš čutil več ne napuha, ne nepotrebne častihlepja, nevoščljivosti, lakomnosti in hlepenja po blišču, nobene sebičnosti, zato pa toliko več žive resnične ljubezni do bližnjega in Boga, in ti bo to povzročilo resnično srčno veselje, ki te bo močno ganilo; ko boš vse svoje imetje razdelil ubogim in zelo stiskanim bratom in sestram, da, ko boš v srcu občutil pravo bolečino, če kakšnemu revežu ne boš mogel pomagati, ko ti bo Bog vse in vsa zemlja z vsemi svojimi zakladi nič, tedaj bo tvoja duša že povsem eno z Božjim duhom v njej in bo dosegla popolno, večno življenje, modra bo, in kjer je potrebno, sposobna samo s svojo voljo delati čudeže!

5 Prav zato, da bi človeške duše pripravil do tega, je Bog marsikateri pobožni duši, ki je v sebi in z Bogom postala eno, podaril božansko čudodelno moč posebno visoke stopnje, da bi slabotnim in malovernim pričevala, za kaj je Bog določil ljudi, določil kako morajo živeti in kako ravnati, da bi ta Božji namen v sebi popolnoma uresničili.

6 In resnični čudodelnik gotovo ne naredi nobenega čudeža, da bi ga neumni in slepi svet občudoval ali da bi celo kaj zaslužil - to je pomembno le za materialni svet - temveč, da bi soljudem pokazal resnično življenjsko pot, jim vlil pogum in zaupanje za boj s svetom in njegovimi zlimi strastmi, jim pokazal resnični temelj, vrednost in cilj življenja, in jih tako po povsem kratki poti pripeljal do tega, za kar jih je vse Bog poklical, namreč do resničnega, večnega življenja in njegove največje blaženosti.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 5, 51/4-6